

U R U S

ԹԻՒ Ե. — ՏՐՁԱՆ ԺԲ

ՏԱՐԻ ԺԷ. — ՄԱՅԻՍԻ. 1

ՑԱՆ ԳԱՇՈՂԻ ՄԻՒԻԹԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

մեղաք ու սմեղաք շատ հաւառակ . և այդից մեջ մզնի և ծար-
ան ու լցը տպառնէ ու մատուցական ու ուժականի ուժամայ առ
մեղ որ նայես, շատ առաքինի քրիստոնեան այս աշխարհիու
մէջ եւս արգէն միշտ ամենաբաղդաւոր մարդը պիտի լինէր
— բայց այնողէս չէ . թէեւ սուրբ հաւատքը իւր երկնային հան-
դարտիկ խաղաղութիւնը կիծնեցնէ իւր հետեւղներուն սրտին
մէջը, որ նոքա կեսանքի մրկի ժամանակ մի խարիսխ, թշուա-
ռութեան գիշերուան մէջ սիրողաբար առաջնորդող մի աստղ
ունին, բայց կան այնպիսի ժամեր, կան այնպիսի օրեր, որ այս
իւրիսիը խոր ծովու տակն եւս կշարժի, որ այս բարեկամու-
բար մեղ առաջնորդող աստղի լոյսը եւս իւր պայծառութիւնը
կիորցնէ, կմթնանայ . Այս ժամերն, այս օրերն են, որ մեղ ամե-
նածանը ու անտանելի նեղութիւն կրերեն . Այսպիսի մի ժամ-
էր, երբ որ աշխարհի Փրկիչը նեղութեան արիւն քրտինք կթա-
փէր եւ այս ապականացու երկրէս դէպի վեր, դէպի երկինք
կաղաղակէր . Այս, եթէ հնարէ, Հայր, այս բաժակը ինձնէ
անցնի : Այսպիսի մի ժամէր, երբ որ Նա խաչ վերայ իւր
բերանումը մեռնող լեզուովը կհառաչէր ու կատէր աէմ Առ-
դասածա, իւ Աստուածա, իւ անհանդիւ : Եղաւ բամայ անդ մինչդ

Կարգէ դուրս ցաւերը կարող են այս մինչեւ անգամ մեր հաւատքը խախտել։ Երբ որ մեք բոլորովին յանձնուած լինելով Աստուծոյ կամքին, բոլորովին ապաւինած լինելով նորա հայրական միշտ անպակաս սիրոյն, դարձեալ կանբազդանանք երբոր կտեսնենք, որ անօրէններն, չարագործները բազդաւորութեան գրկի մէջ ամենալաւ օրեր կանցնեն, ոչ մի ցաւ, ոչ մի նեղութիւն, ոչ մի հոգ չունենալով — աւաղ, ինչպէս ներեկի կլինի այն ժամանակ քրիստոնէի կոտրած սրտի հարցանելլ. ի՞նչ օգուտ ունի իմ անխարդախ ջանքս ու աշխատութիւնս. ի՞նչ շահ քերեց ինձ իմ ջերմեւանդ աղօթքս ու սրտանց բարեպաշտութիւնս. ի՞նչ օգուտ, ի՞նչ շահ ունեցան ինձ այն զոհերը, որ ես քանի քանի անգամ բերի առաքինութեան ՏԵՍ, ահա չարագործը յաղթող է, Աստուած ուրացողը՝ յաղթանակ կկանգնէ. ծաղր ու ծանակ կլինի սրտի, հոգւոյ անմեղութիւնը իբրեւ մի յիմարութիւն, եւ ամենազնիւ բանը, զատուած, ձգուած, ոտնակոխ է, գեանի հետ հաւասարուած ընկած է ինքն իրեն գլխուն. Աստուած Ինքն կարծես Իւր գութն ու խնամքը վերուցել, իւր ողորմութիւնը հեռացուցել ու մոռացել է. Ի՞նչպէս. ազնիւ սրտերը ուրեմն անբաղդութեան համար են եղած, թշուառութիւն քաշելու ենդատապարտուած նոցա մասն ու բաժինը եւ վիճակը այս է. Բայց աշխարհիս կառավարիչը անգամ թագ ու պսակ կգնէ անխղճմամանք մարդոց գլուխը, առջեւ ետեւը չմտածող, ամէն բան աչքը առնող ու յանցաւորներուն, խորամանկ օձաբարյա բացերես անամօթներուն գլուխը — Ո՞րտեղ եմ ես, ի՞նչ քանեք է այս որ կլինին, իսկ քս չհամնիր, մնացել եմ շուարած, մոլորուած. ի՞նչո՞ւ համար կքարոզէր, կսորմեցներ ուրեմն Քրիստոս մաքուր սիրան ու խղճմատանքը ամէն բանէ աւելի սկասուել, եթէ որ այդպիսի սիրու ու խիզճ ունեցող մարդը շատ ու շատ տեսակ վիշտեր կը բելու վերջին աստիճանի թողցուած է ու մատնուած։

Այս ովկ կարող է ուրանալ, որ կան այնպիսի վիշտեր, որոց կրողներուն վերայնայելով, մարդս սկսուի կատեածի, թէ կայ յիրաւի մեզ վերայ հսկաղ, կառավարուի նախամանամութեան արդարութիւնը. Կան այնպիսի ժամեր, որ մեք հաւատը բուզը բովին կթուլանայ, կընկնի, եւ մի անյաղթելի, մի անտանելի

ծանր տիրութեան մուժ խուար կպատէ մեր սրտին բայ առ անի
վախց յունահատութեամս այսպիսի բոպեներու մէջ եւս կը ընէ
չէ մեր որտին միքարեկամական սիրելի երկնային ձայն այս է
Քրիստոսի խօսքը, որ կասէ. Եկէ + ինչ ճօդ ամէն նեղութէ ու աշու
և ծանր բեռն կը ողներդ, “— Ես Յեզ հակառացնէմ: Եւ յիրաւի ՝
երբոր մեր խելքն անգամ մեզ մի ճար ու ճանապարհ ցոյց տալ
չկարողանար, ոչ մի տեղ այլ եւս չմնար մեզ միմիթարութիւն
գտնելու, բացի միայն Քրիստոսի հաւատոյ անտնց լուսի մէջ,
եւերբոր աշխարհը մեզ կմերժէ, դուրս կձգէ, ուր կմնայ մեզ
փախչել, եթէ ոչ Աստուծոյ մօռը, որ գարձեալ մեր Աստուածը
կմնայ:

Թող կեանքի մը բիկը աւելի եւս սարսափելի կերպով: սաստա-
կանաց մեր գէմը, թող այն տեղը համնենք, որ կեանքի ճանա-
պարհի մէջ այլ եւս ոչ մի ելք չգտնենք. թող մեր վերջին բա-
րեկամն անգամ մեզնէ հեռանայ, օտարանայ. մահն ու կեանքը
անգամ մեր մէջը միւնեանց հետ կրիւ անեն, Աստուած դար-
ձեալ մեր Աստուածնէ եւ ինչ որ սիրուի լինի մեզ, իւր գործն
է աննարակոյս, նորան որ գերագոյն Աէրն է: Հայութիւնը՝
Ամիայն սիրու առնունք, միայն հաւատարիմ մնանք, միայն
հասապտ ու անսասան պահէնք մեր հաւայող մեր Ատեզծողին
նաեւ մեր նեղութեան, մեր թշուառութեան ամենատառն ժա-
ման մէջ. Նա քեզ յթողուր, եթէ որ գու նորան չես թաղուր:
Ո՞լ է քեզ ասել. ո՞վ հաւատացուցել, որ այս աշխարհիս բա-
րեքը մնայուն բան է, ո՞վ է քեզ խոստացել յաւխենական
կեանքի ու բարիքի արժանացնել քո այս աշխարհիս բաների վե-
րայ տեսած երազներիդ համար: Եւ եթէ դուք մի Յորի նման,
վերջապէս քո ամէն ունեցած չունեցածէդ եւս, քո ունեցած
ամենալաւ բանէդ եւս զրկուէիր, այն ժամանակ եւս լինէ կո-
րուսած կլինէիր. այս աշխարհիս վերայ քո ունեցածդ, Աս-
տուած տուել էր եւ Աստուած դարձեալ յետ առաւ:

Ամիայն սիրու առ, միայն հաստատ մնա ունեցած հաւատքիդ
մէջը, եւ դու կտեսնես, որ ոչ մի բան կը ուստուած չես. վասն
զի Աստուած է քո ամէն բանդ, Աստուած է քեզ համար
ամէն բաներ: Աստուծմէդ զրկուած չես, ինչպէս որ զրկուե-
ցար այս աշխարհիս մէջ ունեցած ամէն բանէդ, Աստուածդ:

կմնայ քեզ պասն զի դու եւս նորա սահեղծածն ես դու եւս
 նորա հոգացնզութեան առարկան ես դու եւս նորա սիրոյ
 առարկան ես ։ Աստուածդ կմնայ քեզ եւ քո Աստուածդ է
 նաեւ այն ժամանակ, երբ ոք այս աշխարհիս փակուող քո այս
 քերն պրդէն կմարդին ու գիշերուան մութը նայա վերայ կպատէ,
 երբ որ մահուան թեւի քեզ կպած քամին արդէն քեզ կպատէ
 կեցնէ, վասն զի քո հոգիդ յաւիտենական կեանք ունենալու
 համար է ստեղծուած, երանի քեզ, երբ որ կեանքիդ վերջին
 ժամ համած մամանակին քրիստոնէական արժանաւորու
 թեանդ վերայ ունեցած վսեմ գիտակցութեամբդ կարող լինիս
 ասել թէ ։ Աս պատերազմը արի, ըննացու կատարչեցի, հատապն
 պահեցի : Արդյոք վաճառական ու վաճառ զիցոցի վաճառքը ըստ
 Ախալ մինքէ, ծուռ կարծիքէ որ մարդիկ կհաւատան, թէ
 առաքինութիւնը երկրաւոր բարիքներով, հարստութիւնով,
 պատուով, առողջութիւնով եւ ուրիշ մեր կեանքի վայելչու
 թիւններովն կարող է Հարյատրութիւն : Ոչ, մարդու հոգուն երկա
 րաւոր բանը չէ կարող վարձառրութիւն լինել, հոգին աշխարհ
 հայինը չվարձառրեր, նորան կարող է վարձառրել միայն հա
 գեալը. հոգին անմահ բնութիւն ունի, ուրեմն եւ միայն ան-
 մահ բանով կարելի է նորան ուրախացնել աներաւոր բարիք,
 մարմնական պիտոյք ունենալը, կամ կորսնելը մեր բարեպաշ
 տութեան հետ կառ չունի : Մեր ունենորութիւնը մասամբ մեր
 անխարդախ աշխատասիրութեան պտուղն ու հետեւանքն է,
 մասամբ այն հաւատարմութեանն, որ մեր վերայ ուրիշ մարդ
 դիկը ունին իսկ միշտ բոլոր աշխարհին իմաստուն կառավարչի
 պարզեւներն են, որ կուտայ, կամ դառնու, ինչպէս որ հարկա
 որ կտեսնէ իւր մեզ կրթելու համար ունեցած նախագծին
 համեմատած իւրաքանչ ըստ օդի այցը ու քանայ այլամեն
 Արեմն սինը գատողութիւնն է, որ մեք կանենք մեր ինելքովի
 թէ մարմնաւոր կեանքի պիտոյքներէն զուրկ լինելը ուրիշ
 բան չէ ։ Աս պատերազմը պատեմն է անոյնալէտ կիրալուինք և երբ որ
 բարօրութիւնը փառքը, մեծ անունը, բաղտի բերմաւնքով ձեռք
 եկած բարիքը միշտ Ասկունքոյ Հարյատրութան պարգեւները
 կհամարինք ։ Ամենապատուական քրիստոնեան շատ անդամ
 ամենաքիչ բանը ունի, իսկ ամենաշատը չունի ամեն բանը աչքը

առնով չարագարծը կժաղովէ շտու անդամ մեծ ամեն երկրանոր
բարիք Աստուծոյ կրակի տէրն է ան նպայ մի փառաւոր շարձան
տրութիւն կողասէ արդարին, խղճմտանքի մի օարսափելի պահ
տիւ մեղաւորին և ու ուասցն զայ և նուարազմա առ ու յանձնա
բայց այն ցածերը, այն վիշտերը, որ մեք իբրև մարդիկ մքնա
շենք, կիրենք կամ մեր յանցանք էնց մեր մեղքէն է ու այն
ժամանակը մեք պիտի մտածենք որ Անտուծոյ միզ պաւած
պարգեւները, Նորա կարգադրութեան հակառակ, մեր կողմանէ
գեսլի ջարմագործածելիքն յառաջ եկան վասն դիմումէ մ կալատ-
մէն ինքն իրեն ամեն մի մեղք Կամ ժեւանիս քաջեղիքները
այս վիշտերը մեր վերայ եկան ու մեք մեր կողմանէ մեկաւոր
չեինք միւմեղք ջտունէինք այն ժամանակը մտածենք որ
այդ մեր քաշած ցաւերն, մեր ունեցած վիշտերը Աստուծոյ
կամքին նայելով մեք հոգու համար այն նշանակութիւնն ու-
նին, ինչ նշանակութիւն որ ունին ուրիշներու համար բաղադրի
քերմունքով եկած բարիքը այն ինքն մեր հոգին ազնուացնելու
միջոցներն են: Այսպէս ամենայն մեր քաշած ցաւերը ամէն մեր
վիշտերը վերջապէս մեր յաղթող հոգու յաղթանակները կը
դառնան եւ այսպէս մեր հոգուն մի վիառաւոր ճանապարհ
կրանան գեսլի յափառենական կեանքը Առուած արդարէն
Նորա քոլոր ստեղծած բաներին մէջ նորա արած ամենորդն
գործի մէջ ոչ մի անարդար ու ծուռ բան չկայ Ամենայն բան
երանելի նպատակներու կունին: Միզարժանորոշակայ միշտ եւ
յափառեանոց մրաննեա և ու յայ և նուա ըստոյն դարձաւը
նոյնոգէամենաբարձեալ Աստուծոյ իմաստութիւնը այնպէս
է տնօքինել որ ոչ մի ցաւ ոչ մի վիշտ երկրաւոր բանի համար
երկար չքաշեր: Սիայն ով որ ցաւը լուր սրտին կառնու որտէն
ամենեւին հանել չկարողանար նա կորուստ կունենայ ու մըջ-
տական կորուստ վասն զի բանի ուեղ չզրեց անմազ ու յափ-
տենական բանը: Համբերութիւնը ամենաստրատիելի բանի վա-
խը անգամ մեր սրտէն կհանէ, եւ մեզ համար ամենադժուա-
րին ու անտանելի բանն անգամ որպէսի կանէ Ամէն միավեր-
քին, թէեւ սարսափելի կերպով արիւն կվազէր այդ վէրքէն,
ժամանակը կրերէ վերջապէս իւր հանգստացնող քժշկու բա-
լասանը Ամէն մի գիշեր անցնելէն յիտոյ առաւօտ կուգայ,

ամէն մի մրբիկէն յետոյ հանգարակութիւն, խաղաղութիւն։
 Մեք անցաւոր կենաց մէջ կապրինք այս աշխարհիւն երեսին, ու
 ինչպէս որ ոչ մի ուրախութիւն երկարատեւ ու մշտական չէ։
 այնպէս եւս անբազութիւնը, թշուառութիւնը, կարօտու
 թիւններ ու այլեւայլ կարիք ունենալը, նեղութիւնն ու հոգը,
 ահն ու երկիւղը մեր կեանքին երկինքի վերայ գտնածնաձ միշտ
 մեր գլխիսիրայէն անցնող գնացող ամպեր են մեր անցաւոր
 կեանքի մէջ։ իստոքու մուն նույնարդար առու ցցնեալ քայլ
 Միայն սիրտ առ միայն մի թուլանար, միայն հաւատդ ան
 սասան պահէ ու հաւատարիմ մնացիր Աստուծոյ, որ քո կեան
 քրդ վերջացնես իբրեւ յազմեանեւ վսեմ կատարելութեան
 պստիր պսակէ քեզ, այն պսակը, որով կզարդարէ քո գլուխոր
 վարձատրող Աստուծու ու ուստի անցաւ ու ուստի անցաւ ու ուստի
 Թու սամատիկ տիրած ես քո աղքատութեանդ մէջ ու կտես
 նես, որ քո հոգ անելովդ ոչ մի քանի հասնել չես կարզդ ոչ մի
 հնարք չես գտներ, քո գրութեանդ մի ճար անելու։ Միշտ խրզճ
 մոտանքով ես քան բան բանել, ամենեւին ծուլութիւնը չես իմացել,
 թէ ինչէ քայլ ամէն անգամ գալու օրը, որ միոքդ կուգայ,
 որոտիդ գողը կբռնի։ Քո գժուար գրութիւնդ, քո քաշած նե
 զութիւններդ թեթեւանալու, քիչանալու աեզը, քանի կերթեան
 սարսափելի կերպով կաւելանան, կզօրանան։ քարէ քար, պա-
 տէ որատ զարնուելէ յետոյ, այլ եւս չգիտեն, թէ գլուխո
 ինչպէս ազատես։ Խեղճ ոկորմելի ինքնդ քեզ համոզէ ու հան
 գստացուր սիրտդ, մոածելով, որ եթէ ամենայն քան եւս ձեռ-
 քէդ երթալու լինի ու բոլորովին մէջ աշխարհի մնաս այն ժա-
 մանակ եւս առաքինութիւնը ձեռքէ պիտի չթողում երբ որ
 ամէն յայս եւս կլսարէ քեզ ու կլսրուի, կհեռանայ քո սրտէդ
 դու ինքնդ Աստուծմէ մի հեռանար Քո խզմոտանքիդ, քո հո-
 գուդ անմեղութիւնը, արդարութիւնը աղատէ, փրկէ եւ ամե-
 նայն քան վրկած, ազատած կլինիս։ Եթէ որ ամէն քան եւս
 քեզնէ հեռանայ ամենայն քան եւս քո գլիւեզ կտրուիր Աս-
 տուած գարձեալ +* գլուխութեանդ յէ գարձեալ +* Աստուածդ
 իոյ +* ինայ +* զայ անդ անդ անդ իրարդի իրարական անդ անդ
 Եւ գուշոր աշխատութիւն ու ջանք չէիր ինայեր քո պէս
 մարդուն լաւութիւն անելու։ որ քո կեանքիդ ամենալաւու

ժերը դոհմագիր ու բիշներու բարւոյն ու բարօրութեանը համար ինչո՞ւ կոնկրիտ մարդոց անզգայ անջնորհ հակալաւթեանը վերայ քո սիրոյդ տեղը ան սրգ ու անամօթ կերպով չճանաչուիլու բանի տեղը չդրուիլու անսար ազնուամութիւնդ տեսար որ ծաղրեցին հաւատար մաւթիւնդ վարձատրեցին քեզ մերժելով գուրս ձգելով կտեսնեմ որ այդ ամէնը անտանելի է քեզ համար եւ այդպիսի ծանր բեռիդ տակը գու պիտի ընկնիս ու այլ եւս տեղէդ ելլել չկարողանաս Ո՛հ սիրտ առ վի հաւատով պատերազմէ լաւ պատերազմդ մինչեւ վէրջը Գիտես որ կայ Մէկը որ քեզ չճանաչող գին չդնող չէ Միթէ Քրիստոս քեզնէ քիչ բան արաւ Արդեօք աշխարհէն փառաւոր վարձաւ արութիւն ստացաւ Նորու Աստվածը ու Առաստծո և իւ է ։ Յաւ որ տարիքիդ նայեթով ուժգ լոյսդ դեռեւս վրաց է բայց հագիդ հանող հիւանդութիւնդ վար է ձգել եւ կեանքի ամէն վայեցութիւններէն ուրախութիւննէն զրկել դու եւս մի թուշանար սիրագ բարբովին թազ չկոտրի յոյսդ բոլորովին ցինի թէ կորացնես Քո մարմնաւոր կեանքիդ ու բարօրութեանդ ժամերլու իրաւ է կորած են դու մյու ժամերլու զառն անկութիւն անկութիւնքի մէջ ախ ու վախով կանցունես բայց քո հագեւոր կեանքիդ քո հոգւոյ բարօրութեանդ ժամերլ կորած չեն Քո քաշած չարչարանքիդ քո ունեցած դառն ուանջանքիդ մէջ եւս մի վսիմ վաստակ մի մեծ նշանակութիւն ունեցող շահ կայ Եաւ որ առաղջաւթիւնդ ամէն կերպով վրադ եղած ժամանակը կհպարտանայիր ու բոլորովին ինքնդ քո վերայ դրել եիր յայսդ եւ ապագայի համար մեծ մեծ բաներ մոքիդ մէջ կգնէիր կսարքէիր կկարգէիր գիտեմ որ սարսափելով կզգաս ու կճանաչես որ քո վերայ մի Հզօրի ձեռք կայ նարա կամքն էր քեզ խանարհեցնել որ իրեն ճանայիս եւ պէելի իմաստաւն լինին նայց սիրագ թո՞զ չկոտրի ինքնդ քեզ չկորսնես կայ մի զօրել Զեռք որ քեզ բռնած է տեղէդ վեր համելու համար եւ եթէ քո հիւանդութիւնը աւելի եւս ցոււալի դրութեան համար քո տանդ կառավարութիւնն ու մինակը աւելի եւս խանգարի ու վատթարանայ քո ունեցած յայսդ ու ակնկալութիւններդ աւելի եւս անմիտիթար բաներ դառնան քեզ համար դարձեալ Աստված ու Աստվածութիւնն է ։ Քո տանջան

քիզ ժամանելու համար պատերազմից քարոզ սկառերազմից եւ հա-
ւառք պահէ ։ Փորձութեան կրակի մէջէն քո հոգիով մաք-
րուած պիտի գուրս գայ, ինչպէս որ սոկին բալքէնց առ որ
իրեն վիրայ կալած կեղաները կհեռանան իրմէ յոյզ յրած հայոց
կու ինցու կուլաց անմխիթար այրիդ քու մարդ ու դագաւա-
զին մօտը, կամ դու, հարազատ ու հաւատարիմ պաւակի, քո
հօրդ քու պմենապնիւ բարերարիդ գերեզմանին մօտը, կամ դու
տնմխիթար մայր, քու դու պատգաւակին մօտը որուն տա-
րին, որ հօրդ դիմին Միթէ այն գողնու փոշին չեր միայն, որ
կրպանի նոյա կամ, կլարծեա, որ մարդոց հոգիները կմեռ-
նեն եւ դագաղի ու գերեզմանի մէջ կիփտին, կիճանան կոչնչա-
նան. ինչու քու արտաստքով լիք աչքերդ դէպիւ երկիր վար
կիոնար հեցնես ՈՇ, ինչ որ քեզիւ թուաւ, գնաց, հեռացաւ,
ինչ որ քու աչքի ամէն կոզմ նայելով ամէն ժոել կիբնտուէ,
այստեղ, երկրիս վերայ չէ, Աչքերդ դէպիւ վեր բարձրացուր
դէպիւ երկինք նայէ, անչափելի տիեզերքի մէջէն մի ձգէ
ոչքդ դէպիւ վերի տարածութիւնը, այնտեղէ քու կորու-
մածդ Սյն խելք չհասնելու զօրութիւնը, որ կեսանք ու կեն-
դանութիւն կուար հողին ու փոշին եւ որուն հոգի կա-
սեն, այն հոգին, որ սիրալիր աչքերի մէջէն շատ անգամ քեզ
կիպտար, որ սիրալիր շրթունքներէն քեզ կիսուեր մտերմաքար
եւ ամենայն անկեղծութեամբ, այն հոգին Աստղւծոյ մօտնէ,
Աստղւծոյ մէջն է փառաւոր միութեան, աւելի գեղեցիկ գործ
ծունէութեան շրջանի մէջ է, քեզն է աւելի բարձր է, աւելի
ազատ, աւելի պայծառացած, աւելի կատարեալ է ինչու քու
աչքդ գերեզմանի վիրայ կդարձնես Այստեղ թմունած հողի
փոշին մարդուս անմահ բնութեանը մասն չէ, այն մի կարճ ժա-
մանակաւան համար եւ այս աշխարհից մէջ պէտք գտլու մի
գործիք էր որ այժմ աւելորդ ու անհարկաւոր բան է հոգւոյն
Այդ գործին իւր գործը արդէն այստեղ կատարեց վերջացուց,
իւր պատերազմը պատերազմեց այսուհետեւ կմնայ նորան ան-
մահութեան պատակն:

Յորդորուէ եւ սիրտ տաւը ինքնդ քեզ, ով ցաւ քաշով սիրտ
եւ տանջուող միուքը եւ գու պատերազմէ բարչոք պատերազմը
Այն հոգուդ սիրանը այն սրտիդ կոտրը, որ կորուսիր, մի ժա-

մանակ աւելի երջանկացած շոտպով քո առաջդ կուգայ, կհաս-
նի պնմահութեան դրան մօտը, եւ կողջունէ քեզ իբրեւ իւր
պայծառացած ընկերը եւ կաղաղակիէ, Արաւած այսուղ և ա
Աստվածութ էր յաջու ազամ ու միամմաօնի թիրաց զնուի Ա
Առնկ Աստուած, ով Հայր, Դու իմ Աստուածու եւս իմ Հայրս
եւս են. ուրեմն ինչո՞ւ պիտի իմ քաշած ցաւերուս ու վիշտերիս
մէջ մեռնեմ, կորչիմ, երբ որ Քեզ մըշտ ունիմ, Տուր ինձ ոյժ
ու զօրութիւն: Ի՞նչ ձախորդութիւն եւս, որ Քո կամքովդ իմ
զերայ գալու լինի, անտրտունց կքաշեմ. վասն զի այդ ձախոր-
դութիւնները ինձ կըարձրացնեն, կտանին դէպի զեր, դէպի
Քեզ ուցան ու բառաւ յանձնան արած.

($\theta \cdot \dots \cdot \theta^{\sigma}$):

ΦΩΦ·Φ·

(« U.P.U.P.U.S » № 4)

Նոյն իսկ ժամին Գրիտիան Վլինտէր դեռ նստած էր իւր սեղանի մօտ ինչպէս որ անց կացրեց բոլոր գլշերը, խոր մտածմունքի մէջ ըսկզմած։ Մանը քունը նորա մտածմունքը խափանեց։ Երբ զարթեց, արեւը արդէն ծագած էր եւ պայծառ Խզարի ջրերը ցոլացրած, իսկ ներքեւ պարտէզում կերգէին Ավելի թռչունները նա վեր կացաւ մրսած, ջարդված, քաղցած եւ ծերութեան զսնաղան տկարութիւնները կչարչարէին նորան եւ անտանելի տանջանքներ կպատճառէին։ Ինչի՞ համար կշարունակէր նա ապրել։ Գերօրինակ համբերութիւնը եւ գերօրինակ խոնարհութիւնը չէին ներում նորան ինքնասպանութիւն։ Վինտէր սարսափեց, երբ մտաբերեց տանջանքի ժամերը, որոնց պիտի պատահի։ Այսպէս կսարսափի ճանապարհորդը, երբ աչքը կծդէ այն անվերջ անապատի վերայ, որը նա պիտի անցնի։ Թոյլ, գողդոջուն քայլերով իջաւ սանդուղներից, որ երթայ քաղաքում շրջէ եւ իւր համար գործ գտնէ։ Գլուխը քաշձգած անցաւ Խզարի գռներից եւ եկաւ Մարիէնպլաց, որտեղ կային վաճառականներ, որոնց համար նա առաջ աշխատած էր, նոյն հրատարակութիւնների համար պատկերներ յօրինելով։